

Słownik gwary myśliwskiej

A - ambona > stanowisko myśliwskie zbudowane nad ziemią na słupach,

czasem na drzewie,

- anons > głos psa oznajmiający znalezienie zwierzyny, inaczej oszczek,

- anonser > pies myśliwski głoszący znalezienie zwierzyny,

- antabka > bączek - uchwyt do mocowania paska broni myśliwskiej,

- apel > sygnał rozpoczęcia polowania,

> posłuszeństwo psa myśliwskiego,

- aportowanie > przynoszenie przez psa myśliwskiego strzelonej zwierzyny

lub podstrzałków,

- automat > broń myśliwska samopowtarzalna, może być śrutowa

lub kulowa,

- awantaż > odchylenie kolby w prawo lub w lewo od osi lufy,

B - badyle > nogi łosia, jelenia lub daniela,

- badylarz > łoś byk, o porożu w kształcie krótkiej tyki z długimi palczastymi odnogami,
- bałamut > pies gończy gubiący trop lub głoścący ptaka,
- bałuch > hałas, gwar w kniei spowodowany przez naganiaczy,
- bałuchy > trzeszcze - oczy zająca,
- bałwanek > kukła dzikiej kaczki, puszczana na wodę wabi inne kaczki,
- bałyk > czołganie się psa ku wytropionej zwierzynie,
- baran > samiec muflona,
- baranek > inaczej kszyk,
- barłóg > legowisko dzików lub niedźwiedzi,
- bartnik > niedźwiedź,
- barwa > farba - krew zwierząt łownych,
- basior > dorosły samiec wilk,
- basista > jeleń byk wyróżniający się grubym głosem,
- bączek > antabka - uchwyt do mocowania paska broni myśliwskiej,
- bąkać > wydawanie głosu przez psy gończe po znalezieniu tropu,

- bekowisko > okres godowy danieli lub miejsce godów danieli,
- berło > drążek na który sadza się ptaka łowczego,
- biała stopa > teren pokryty śniegiem,
- bieg > noga dzika,
- bielenie > zdejmowanie skóry z ubitej zwierzyny,
- blaski > inaczej trzeszcze - oczy zająca,
- bobrowanie > przeszukiwanie terenu przez zwierzęta,
- bobrowisko > osiedle bobrów,
- bokobrody > kępki dłuższych włosów, wyrastające na policzkach rysia,
dzika, jenota,
- bok > inaczej nadlufka - broń myśliwska o dwóch lufach ułożonych pionowo,
- broda > narośl pokryta dłuższym włosem, zwisająca pod szyją łosia,
 - > dolna część grzywy jelenia byka,
 - > pęk piór na szyi głuszca,
- brok > dawna nazwa bardzo drobnego śrutu,
- bródka > krótkie piórka ułożone w płaską szczoteczkę,

tuż przy nasadzie ogona słonki,

- bruzda > wgłębienie na tykach poroża jeleniowatych,

> wgłębienie w profilu gwintowania lufy,

- buchtowanie > rycie w ziemi przez dziki w poszukiwaniu żeru,

- buchtowisko > miejsce zryte przez dziki,

- bukowisko > okres godowy i miejsce godów łośi,

- bulgot > głos wydawany przez koguty cietrzewia podczas toków,

- burknięcie > odgłos zrywającego się z ziemi jarząbka,

- byk > samiec żubra, łośia, jelenia, daniela,

- byk stadny > jeleni byk, władający chmarą w okresie rykowiska,

C - cap > samiec kozicy,

- cewki > nogi sarny,

- chłyst > młody jeleni byk, który w czasie rykowiska przebywa

w pobliżu chmary,

- chmara > stado żubrów, jeleni, łośi, danieli,

- chorągwie > inaczej flagi - fragmenty scypułu zwisające z tyk jelenia

w czasie wycierania,

- chrap > głos łośia byka w czasie bukowiska,
- chrapanie > głos wydawany przez słonkę w trakcie lotu godowego (ciągu),
- chrapy > nozdrza żubra, zwierzyny płowej, muflona, kozicy,
- chyb > długa i gęsta szczecina na grzbiecie dzika,
- ciąg > przelot dzikich kaczek lub gęsi na wodę rano lub wieczorem,
 - > loty godowe słonek
- ciągnięcie > powolne poruszanie się, wędrowanie żubrów,
zwierzyny płowej, muflonów,
- ciec > ucieczka piesza kuraków,
- ciecier > cietrzew kogut,
- ciecieruk > młody cietrzew kogut
- cieciorka > kura cietrzewia,
- ciecza > okres godowy lisów, wilków, borsuków, jenotów, psów,
- ciek > nogi ptaków, kuraków,
- cielę > żubr, jeleń, daniel w pierwszym roku życia,

- cuch > węch psa myśliwskiego,
- czarna stopa > teren pozbawiony pokrywy śnieżnej,
- czemchanie > wycieranie poroża ze scypułu,
- czternastak > jeleń byk o siedmiu odnogach na każdej tyce,
- czterodwudziestak _ jeleń byk mający po dwanaście odnóg na każdej tyce,
- czochrać się > wycieranie o drzewa jeleni lub dzików,
- czuszykanie > głos wydawany przez koguta cietrzewia podczas toków,
- czyrykanie > głos wydawany przez zwołujące się kuropatwy,

D - darniak > samiec sarny (rogacz) o wybitnie słabych parostkach i małej tuszy,

- daszek > posyp - paśnik dla kuropatw lub bażantów,
- dławienie > duszenie zwierzyny przez drapieżniki czworonożne,
- dołowanie > umieszczanie strzałów poniżej miejsca celowania,
- dubeltówka > śrutowa broń myśliwska o dwóch lufach ułożonych

poziomo obok siebie,

- dublet > ustrzelenie dwóch sztuk zwierzyny dwoma kolejnymi strzałami,
- dwudwudziestak > jeleń byk noszący wieniec o jedenastu

odnogach na jednej tyce,

- dwudziestak > jeleń byk o dziesięciu odnogach na jednej tyce,
- dwudziestka > śrutowa broń myśliwska kaliber 20,
- dwunastak > jeleń byk o sześciu odnogach na jednej tyce,
- dwunastka > śrutowa broń myśliwska kaliber 12,
- dwururka > inaczej dubeltówka,
- dyndować > o lisie, borsuku wilku lub jenocie - biec truchtem,
- dziesiątak > jeleń byk o pięciu odnogach na jednej tyce,
- dzikarz > pies myśliwski używany do polowań na dziki,
- dziwerówka > strzelba myśliwska o lufach wykonanych ze stali damasceńskiej,

E - ekspres > łamana broń myśliwska kulowa o dwóch lufach,

- elaboracja > własnoręcznie wykonywanie śrutowej amunicji myśliwskiej,
- eżektor > wyrzutnik łusek w myśliwskiej broni łamanej,

F - fafle > obwisłe górne wargi psa myśliwskiego - wyżła,

- fajki > kły dzika rosnące w górnej szczęce,

- farba > krew zwierzyny,
- farbować > zostawiać krew na tropie,
- fartuszek > pęk jasnych włosów przy sromie sarny,
- fiołek > gruczoł zapachowy u lisa, znajdujący się przy nasadzie ogona,
- fladować > zakładać fladry,
- fladry > sznury z czerwonymi szmatkami, służą do polowań na wilki,
- flagi > fragmenty scypułu zwisające z tyk jelenia w trakcie wycierania poroża,
- flank > skrzydło myśliwych zagięte w kierunku miotu,
- flankować > obstawiać stanowiska na flankach,
- flinta > inne określenie strzelby myśliwskiej,
- fuzja > inne określenie strzelby myśliwskiej,

G - gach > samiec zająca,

- gały > oczy zająca,
- gamrat > odyniec w okresie huczki,
- gawra > zimowe legowisko niedźwiedzia,
- gęba > pysk żubra,

- gładzenie > głos wydawany przez łanię,
- głosić > oznajmianie przez pasa, znalezienia tropu lub osaczenie zwierzyny,
- głuszak > pisklę głuszca,
- głuszka, głuszycza > samica głuszca,
- gomóła > jeleń byk po zrzuceniu poroża,
- gon > głos psów podczas pędzenia zwierzyny w miocie,
 - > okres godowy kozic,
- gońka > sarna koza grzejąca się poza okresem rui,
- gra > szczekanie psów gończych idących po tropie,
- grabarz > pies myśliwski zakopujący odnalezioną zwierzynę,
- grandle > szczątkowe kły w górnej szczęcie jelenia,
- grot > odnoga kończąca tykę w parostkach kozła,
 - > zakończenie odnogi w wieńcu jelenia byka,
- gryzawka > pędy wierzby lub osiki nasyczone solą, przeznaczone do obgryzania przez zające,
- grzywa > gęsta długa sierść na szyi i karku żubra, łosia, jelenia

lub na grzbiecie kozicy,

- guzikarz > młody kozioł o porożu w kształcie niskich stożków, guzików,

- guziki > zwykle pierwsze poroże kozła,

- gwizd > ryj dzika,

> głos słonki i jarzabka,

> głos jelenia sika,

H - haki > inaczej grandle, szczątkowe kły jelenia w górnej szczęce,

> rogi kozicy,

- huczka > okres godowy dzików inaczej lochanie,

I - igły > rogowe igielki u leśnych kuraków wyrastające po bokach palców,

zanikające po tokach,

- igrzysko > toki głuszców,

> miejsce toków głuszców,

J - jasła > drabina na którą kładzie się karmę dla zwierzyny płowej,

- jazgot > ujadanie wilków lub psów,

- jaźwiec > borsuk,

- jednorurka > myśliwska broń o jednej lufie gładkiej,

- jucha > farba (krew) niedźwiedzia,

K - kaliber > średnica lufy broni palnej,

- kalibrownik > przyrząd służący do sprawdzania i korygowania

kalibru naboju śrutowych,

- kamionka > kuna domowa,

- kantak > pazur na tylnym palcu ptaka drapieżnego,

- kapelusznik > staropolska nazwa bardzo starego odyńca,

- kapitalny > samiec zwierzyny płowej noszący medalowe poroże,

- kaptur > nakrycie głowy ptaka łowczego, inaczej kapa,

- karawan > pojazd do przewozu ubitej zwierzyny,

- karmisko > miejsce wykładania karmy dla zwierzyny,

- kądziel > owłosienie szyi, karku i garbu żubra,

- kąpielisko > miejsce kąpeli dzików i zwierzyny płowej,

- kęsy > zęby ssaków drapieżnych,

- kipieć > ucieczka na oślepię zająca,

- kiść > pęk białych włosów u borsuka,
 - > zakończenie ogona żubra,
- kita > ogon lisa i wiewiórki,
- kitka > bródka kozicy,
- kłamra > skrzydło linii myśliwych,
- klapak > młoda, zwykle Nielotna kaczka,
- kłapanie > pierwsza zwrotka pieśni głuszca,
- klaskanie > trzecia zwrotka pieśni głuszca, inaczej korkowanie,
- klekotka > kołatka, służąca do straszenia zajęcy w czasie pędzenia,
- kłępa > samica łosia, inaczej łosza,
- kluczka > odskok zwierza w bok podczas ucieczki,
- kłańce > zęby wilka,
- kłapać > odgłos wydawany przez dzika w stanie podniecenia,
- kłaść > ubić zwierza celnym strzałem,
- kłuć > dobić zwierza kordelasem,
- kobylarz > stary, bardzo duży wilk,

- kocioł > sposób polowania na zające,
- kokanie > głos wydawany przez cieciorkę,
- kokcielić > o pardwach i cietrzewiach - wydawać głos,
- kołatka > przyrząd służący naganiaczowi do straszenia zwierzyny,
- kołnierz > długie piórka wokół szyi koguta bataliona,
- komora > klatka piersiowa zwierzyny,
- kopnięcie > uderzenie kolby broni myśliwskiej w ramię podczas strzału,
- kopno > legowisko zająca w śniegu,
- kopyra > gwarowa nazwa zająca,
- kordelas > długi, prosty nóż myśliwski, służy do dobijania zwierzyny,
- korkowanie > trzecia zwrotka pieśni głuszca,
- korona > co najmniej trzy odnogi w górnej części wieńca jelenia,
- koryto dzicze > ślad przejścia dzików w głębokim śniegu,
- kosacz > stary cietrzew,
- kot > nazwa zająca i rysia,
- kotlina > zagłębienie w ziemi, stanowiące legowisko zająca

w okresie bezśnieżnym,

- koza > samica sarny (siuta) i kozicy,
- kozioł > samiec sarny (rogacz),
- koźlą > sarna do jednego roku życia,
- kożuch > futro zająca,
- krajce > brzegi dzioba jastrzębia,
- krechtanie > głosy wydawane przez głąszce podczas zapadów,
- krektun > jednoroczny głąszec nie biorący udziału w tokach,
- kreślić > robienie śladów skrzydłami, podczas toków głąszca, cietrzewia,
- krykucha > kaczka krzyżówka, wyhodowana w niewoli, do wabienia kaczorów w czasie wiosennych godów,
- krzyżak > lis z ciemnym futrem i czarną pręgą wzdłuż grzbietu,
 - > kozioł o parostkach, których odnogi wyrastają na jednakowej wysokości i tworzą formę zbliżoną do krzyża,
- kudłacz - gwarowa nazwa niedźwiedzia,
- kudły > długa sierść niedźwiedzia,

- kufa > pysk psa myśliwskiego (wyżła),
- kulka > haczyk służący do patroszenia ptactwa,
- kulkowanie > patroszenie ptactwa za pomocą kulki,
- kureń > nazwa gwarowa szalasu myśliwskiego,
- kurkówka > dawna broń myśliwska o zewnętrznych kurkach,
- kuwiek > puszczalka do wabienia ptaków,
- kwadruplet > cztery celne, oddane bezpośrednio po sobie strzały,
- kwiat > ogon zwierzyny płowej i borsuka,
- kwiatek > białe zakończenie kity lisa,

L- lampy > oczy wilka,

- latarnia > łeb wilka,
- legawiec > pies myśliwski wystawiający zwierzynę,
- legowisko > stałe lub czasowe miejsce odpoczynku zwierzyny,
- licówka > łania prowadząca chmarę jeleni,
- linia > szereg myśliwych ustawionych w równych odstępach podczas polowania zbiorowego,

- linijka > pojazd konny służący do przejeżdżania myśliwych podczas polowania,
- lira > ogon cietrzewia,
- liszka > samica lisa,
- liściarka > młode pędy drzew i krzewów, nasączone solą służące do dokarmiania zwierzyny zimą,
- lizawka > urządzenie łowieckie służące do wykładania soli zwierzynie,
- locha > samica dzika,
- lochanie > huczka dzików,
- loftka > śrut o średnicy powyżej 4,5 mm,
- loki > zdeformowane sterówki u kaczora kaczki krzyżówki - trofeum,
- loty > skrzydła ptaków,
- lufa > główna część broni palnej,
- lustro > jasna plama na pośladkach zwierzyny płowej,
 - > biała plama na barkach głuszca i cietrzewia,
- lusterko > plamy na skrzydłach kaczek,

Ł - łaja > kilka sfor ogarów,

- łania > samica jelenia i daniela,
- łańka > młoda łania nie prowadząca cielaka,
- łapa > noga zwierzęcia zakończona pazurami,
- ława > sposób polowania zbiorowego, polegający na tym, że myśliwi idą razem z naganką,
- łojny > tłusty, o zwierzynie w dobrej kondycji,
- łopatacz > samiec łośia lub daniela noszący poroże w kształcie przypominającym łopaty,
- łopaty > prawidłowa forma poroża łośia i daniela, przypominająca łopaty,
- łośza > samica łośia, klępa,
- łośzak > młody łoś,
- łowiec > staropolska nazwa myśliwego,
- łowny > samiec jeleniowatych, który osiągnął pełnię rozwoju osobniczego,
- łowy > staropolskie określenie polowania,
- łoże > drewniana część broni myśliwskiej, osada (kolba i szyjka),
- łupież > wypchana skóra ptaka służąca do układania ptaka łowczego,

- łyżka > ucho zwierzyny płowej,
- łzawica > dołek łzowy w przednim kącie oka jelenia i daniela,

M- maisz, maiż > młody niedoświadczony ptak łowczy,

- majak > czółno zamaskowane trzcina lub gałęziami, do polowań na ptactwo wodne,
- malowanie > wycieranie się dzików i jeleni o drzewa po wyjściu z babrzyska,
- mamrotanie > mruczenie niedźwiedzia,
- marcowanie > okres godowy u rysia i żbika,
- marczak > zając urodzony w marcu,
- markowanie > zaznaczanie przez wyźła obecności zwierzyny,
- marmurek > białe plamy na sterówkach ogona głuszca,
- matecznik > bezpieczna ostoja zwierzyny,
- medalion > spreparowana głowa z szyją ptaka lub ssaka,
- mener > przewodnik psa myśliwskiego,
- michałek > dubelt, pochodzący z drugiego lęgu,
- mieszek > wabik na przepiórki,

- mięsiarz > pogardliwe określenie myśliwego za wszelką cenę dążącego do zdobycia zwierzyny,
- mikita > lis,
- mikot > wabik do wabienia kozłów,
- miot > część terenu z którego naganka pędzi zwierzynę podczas polowania zbiorowego,
 - > młode zwierząt ssących urodzone z jednej ciąży,
- młódka > młody ptak łowczy,
- mnich > jeleni byk o porożu w kształcie niskich guzów,
- molet > nacięcia matujące powierzchnię szyny lub nasadę muszki
 - w myśliwskiej broni palnej,
- morda > pysk drapieżników,
- możdzeń > wyrostek kostny na czaszce jeleniowatych na którym nasadzane jest poroże,
- murzyn > młody kogut cietrzew,
- muszla > przyrząd do wabienia jeleni byków w okresie rykowiska,

- myłkus > samiec zwierzyny płowej o porożu wyraźnie zniekształconym,
- myszka > młody piżmak,

N- nadlufka > broń myśliwska o lufach ułożonych pionowo,

- nadoczniak > druga odnoga wieńca jelenia byka lub łopaty daniela,
- naganiacz > pomocnik myśliwego, którego zadaniem jest naganianie zwierzyny,
- naganka > grupa naganiaczy współpracujących ze sobą na polowaniu zbiorowym,
- na pomyka > sposób polowania na zające, polegający na tym, że myśliwy idzie przed siebie i strzela do napotkanej zwierzyny,
- narogi > jadalne narządy wewnętrzne zwierzyny grubej,
- narzynacz > pies myśliwski szarpiący i gryzący ubitą zwierzynę,
- nazimek > młody zając urodzony w jesieni,
- nemrod > żartobliwa nazwa myśliwego,
- niedokuna > młoda kuna,
- niedolisek > młody lis,
- niedostęp > cecha tropu jeleniowatych, odcisk tylniego badyła nie dosięga

odcisku przedniego badyła,

- niekoronny > jeleni byk noszący wieniec, którego tyki nie mają koron,
- nielot > młody ptak nie umiejący latać lub dorosły w okresie pierzenia,
- nogawice > gęste upierzenie na zgrzebłach głuszca,
- norowce > psy myśliwskie przeznaczone do pracy w norach,
- nurek > ptak łowczy potrafiący atakować od spodu,

O

- obciąć > ustalić za pomocą tropienia obecność zwierzyny w miocie,
- obcierka > strzał raniący powierzchownie zwierza,
- objazd > sposób polowania szczególnie na lisa, polegający na objeżdżaniu
znajdującej się na polu zwierzyny tak aby zbliżyć się na odległość
strzału,
- obkładanie > przeszukiwanie przez psa myśliwskiego pola w celu
wystawienia lub wypłoszenia ptactwa, (inaczej okładanie),
- oczniak > pierwsza od róży odnoga wieńca jelenia i łopaty daniela,
- oczyć > rozglądanie się zwierzyny,

- odbić > odłączyć się od stada,
- odkapturzyć > zdjąć kaptur z głowy ptaka łowczego,
- odnoga > odgałęzienie tyki w porożu jeleniowatych,
- odprawa > nagroda dla psów gończych w postaci patrochów upolowanej
przy ich pomocy zwierzyny,
- odprzodówka > dawna broń myśliwska ładowana od przodu,
- odtrąbić > grać na sygnałównie, sygnały zakończenia polowania lub
na śmierć ubitej zwierzyny,
- odtylcówka > broń myśliwska ładowana od tyłu,
- odwiatr > woń wydzielana przez strzeloną zwierzynę,
- odyniec > samiec dzika powyżej 4 lat,
- odzew > odezwanie się na trąbce, w odpowiedzi na sygnał myśliwski,
- oganiać > obieganie przez jelenia byka chmary łań w czasie rykowiska,
- okno > otwór wejściowy do nory lisa,
- omyk > ogon zająca,
- opalone > brązowe lub czarne zabarwienie orzęza dzika i haków jelenia,

- opolować > objąć polowaniem część łowiska,
- oręż > trofeum myśliwskie z dzika - szable i fajki, czasem wieniec jelenia,
- organista > młody jeleni byk, który pierwszy rozpoczyna rykowisko,
- osacznik > dawna nazwa naganiacza,
- osada > łożo,
- osadzanie zwierzyny > zatrzymywanie w miejscu zwierzyny przez psa,
- osiadła > zwierzyna, która nie zmienia swojej ostoi,
- osiemnastak > jeleni byk o dziewięciu odnogach na każdej tyce,
- oskrzydlić > postrzelić ptaka w skrzydło,
- osmużać > obielić zająca lub królika (ściągnąć skórę),
- ostatni kęs > włożony w pysk strzelonej zwierzyny fragment złomu,
- ostęp > część lasu z ostoją zwierzyny,
- ostoja > teren stałego przebywania zwierzyny,
- ostroga > wyrostek z tyłu odnóży kuraków,
 - > pierwszy sęk łopaty daniela,
- ostrolotka > trofeum z jednej z lotek w skrzydle cietrzewia i słonki,

- ostry > o psie - cięty,
- oszczek > szczekanie psa myśliwskiego, sygnalizującego znalezienie lub
wytropienie zwierzyny,
- oślada > trop kury na śniegu,
- otok > długa smycz służąca do prowadzenia psa myśliwskiego,
- otrąbić > ogłosić koniec polowania sygnałem myśliwskim,
- otropić > ustalić miejsce przebywania zwierzyny za pomocą tropów,
- owca > samica muflona,
- ósmak > jeleni byk z wieńcem o czterech odnogach na każdej tyce,

P- padać w ogniu > zwierzyna, która po strzale pozostaje na miejscu,

- pancierz > upierzenie piersi głuszca,
> zewnętrzna powłoka pocisku kulowego,
> twardy łój pod skórą karku i grzbietu odyńca w okresie huczki,
- paprać się > piaskowa kąpiel ptaków,
- paprzysko > miejsce piaskowych kąpiel ptaków,
- paradoks > gwintowanie końca lufy w broni śrutowej,

- parasol > typ paśnika dla zwierzyny w kształcie parasola,
- parkot > woń jelenia byka podczas rykowiska,
- parkoty > okres godowy zajęcy,
- parostki > poroże sarny kozła,
- pasynek > odnoga na łopacie łosia,
- paszcza > otwór gębowy niedźwiedzia, rysia, wilka i psa,
- paśnik > urządzenie łowieckie do zadawania karmy zwierzynie,
- patrochy > niejadalne wnętrzności zwierzyny,
- patroszenie > usuwanie wnętrzności strzelonej zwierzyny,
- patry > inaczej trzeszcze, oczt zajęcia,
- perły > zgrubienia i wyrostki na tykach jelenia i rogacza,
- perukarz > kozioł o porożu zdeformowanym w kształcie narośli, zwykle
 pokrytej scypułem, związane z utratą jąder,
- pędzel > inaczej wiecheć - kiść włosów na organach płciowych byka, tryka
 i dzika,
- pędzelek > kępka włosów na uchu rysia,

- pędzenie > naganianie zwierzyny przez nagankę w kierunku myśliwych,
- pętla > krótkie rzemyki służące przytrzymaniu ptaka łowczego,
 - > splątane tropy zająca na śniegu,
- pianie > wydawanie ostrego głosu przez koguta bażanta,
- piastun > młody niedźwiedź, samiec pozostający z matką do następnego
 - roku,
- pielesz > gniazdo ptaka drapieżnego,
- pień > wyrostek kostny na czole samców zwierzyny płowej, na którym
 - osadzone jest poroże,
- pierzenie się > wymiana upierzenia u ptaków,
- pies > samiec borsuka, lisa i jenota,
- pióra > patrz chyb,
- piórko malarskie > ostrolotka u słonki,
- piórkować > dobijać postrzelonego ptaka,
- pióro > nazwa ptactwa łownego,
- piston > inaczej kapiszon - sponka,

- pistonówka > strzelba kapiszonowa,
- piszczałka > wabik na jarząbki,
- piszczeć > wydawanie głosu przez kozę,
- plusk > kielnia - ogon bobra,
- płaszcz > pancerz - zewnętrzna powłoka pocisku kulowego,
- płochacz > pies myśliwski do płoszenia zwierzyny z zarośli,
- płowa zwierzyna > jelenie, sarny, łosie i daniele,
- pniaki > haki - grandle,
- pochwa > futerał na głównię białej broni myśliwskiej,
- pocisk > rażąca część naboju myśliwskiego,
- podchód > sposób polowania, podchodzenie zwierzyny na odległość

strzału,

- podeszwa > spód stopy niedźwiedzia,
- podrywać się > zrywanie się ptaków do lotu,
- podjazd > rodzaj polowania, polegający na podjeżdżaniu do zwierzyny

przez myśliwego furmanką lub saniami,

- podkładacz > myśliwy, który naprowadza psy na trop zwierzyny,
- podkowa > brązowy łuk na piersi kuropatwy,
- podlot > młody ptak, zaczynający latać,
- podpórka > laska lub rozwidlony drażek do podparcia broni przy strzale,
- podprowadzać > zaprowadzić myśliwego na spotkanie ze zwierzyną,
- podryw > sposób polowania, polegający na strzelaniu do ptactwa
 - płoszonego przez samego myśliwego,
- podstrzelić > strzelać do zwierzyny wychodzącej na sąsiada, podczas
 - polowania zbiorowego,
- poduszka > baka - wypukłość na kolbie broni myśliwskiej, do której
 - przykłada się policzek,
- pojedynek > samiec zwierzyn, wiodący samotny tryb życia,
- pokot > rozkład - ogół zwierzyny ubitej na polowaniu,
 - > upolowana zwierzyna, ułożona wg określonych zasad,
- polano > wiecha - ogon wilka,
- pole > teren na którym odbywa się polowanie,

> rok pracy psa myśliwskiego,

- położyć > upolować celnym strzałem,
- pomiatać > wydawać potomstwo, u psów, borsuków, wilków i lisów,
- pomruk > głos wydawany przez jelenia byka i borsuka,
- pomykać > biec (o lisie, zającu i króliku),
- ponowa > świeży opad śniegu,
- poprawka > drugi strzał do tej samej zwierzyny,
- poroże > wyrostki kostne, nasadzone na mózgdzeniach u jeleniowatych,

zrzucone corocznie i ponownie nasadzone,

- poryk > jednorazowy, głośny ryk jelenia byka,
- posadzić > strącenie zdobyczy na ziemię przez ptaka łowczego,
- poskromić > zmusić ptaka łowczego do poddania się woli układającego,
- posoka > farba - krew zwierzyny grubej,
- posokowiec > pies myśliwski pracujący na farbie,
- postrzał > miejsce trafienia zwierzyny,
- postrzałek > zwierz raniony,

- posyp > daszek - paśnik dla kuropatw lub bażantów,
- posznurować > o lisie pobiec prosto,
- prawka > prawa lufa broni myśliwskiej,
- prosić się > wydawanie potomstwa przez lochę,
- prośna > ciężarna locha,
- prowadzenie > przewodzenie stada,
 - > opieka samicy nad potomstwem,
 - > przesuwanie lufy za poruszającym się celem,
- przechera > sprytny lis,
- przecinka > wycięta w lesie wizura lub ścieżka,
- przelatek > dzik urodzony w ubiegłym roku,
- przelot > patrz ciąg - loty na żerowiska,
 - > wiosenne i jesienne wędrówki ptaków do miejsc lęgowych
 - lub na zimowiska,
- przełaj > w dawnej Polsce, jeden z ciężarów łowieckich,
 - polegający na pilnowaniu zwierzyny zmieniającej swoją ostoję,

- przesadzić > przeskakiwanie zwierzyny przez linię myśliwych,
- przesmyk > stałe miejsca przechodzenia zwierzyny zmieniającej ostoję,
- przestęp > trop jelenia charakteryzujący się tym, że odcisk tylnego
badyła przekracza odcisk badyla przedniego,
- przetrzebić > zmniejszyć znacznie liczbę zwierzyny,
- przewód > kanał w lufie,
- przeziernik > przyrząd celowniczy z otworem w środku, zastępuje
szczerbinę,
- przezimek > zwierzyna urodzona poprzedniego roku,
- przodownica > łania, locha, owca prowadząca chmarę, watachę, stado,
- przybitka > korek z wołoku lub tektury oddzielający śrut od prochu,
- przyrzut > szybkie przyłożenie broni do ramienia,
- przyspiesznik > urządzenie ułatwiające oddanie precyzyjnego strzału,
- przystrzelanie broni > wyregulowanie przyrządów celowniczych,
- ptak łowczy > drapieżny ptak, używany do polowań,
- ptaszarnia > pomieszczenie dla ptaków łowczych,

- ptaszniczka > długa myśliwska broń palna, używana do polowań na ptaki,
- pudło > chybiony strzał,
- puller > obsługujący maszyny do podawania rzutków,
- pyza > nos żubra i łosia,

R - racica > rozdwojone kopyto zwierzyny płowej, żubra, kozicy, muflona i dzika,

- raciczki > szpile - wyrostki rogowe znajdujące się powyżej racic,
- rakieta > zaznaczenie strzału komorowego przez zwierzynę płową, podskok,
- rant > kryza,
- rapcie > racice dzika,]
- rapeta > noga dzika,
- remiza > porośnięty krzewami i drzewami teren wśród pól,
- repetier > powtarzalna, kulowa broń myśliwska,
- repetować >przeładować broń po oddaniu strzału,
- roczniak > jednoroczne zwierzę,
- rogacz > kozioł - samiec sarny,
- rogi > kostne wyrostki z pochwami rogowymi na kościach czołowych

żubra, kozicy i muflona,

- rogować > uderzać rogami, dotyczy również zwierzyny płowej,
- rohatyna > dawna myśliwska broń drzewcowa,
- rojst > bagniste i grząskie miejsce, zwykle ostoja łosia,
- rosochy > poroże łosia łopatacza,
- rozbić się > rozproszyć, np. stado kuropatw czy wataha dzików,
- rozdęcie > uszkodzenie lufy polegające na rozszerzeniu średnicy lufy,
- rozerwanie > uszkodzenie lufy polegające na miejscowym rozerwaniu jej,
- rozkład > patrz pokot,
- rozładowanie > wyjęcie naboju z komory naboju i magazynka,
- rozłoga > rozpiętość tyk poroża zwierzyny płowej,
- rozrzut > odchylenie pocisków od idealnego toru,
- rozpórka > prawidło do suszenia skór zwierząt futerkowych,
- róg > wabik na jelenia,
 - > trąbka myśliwska,
 - > wyrostek czołowy u pustorogich,

- róża > pierścień kostny otaczający tykę u nasady w porożu zwierzyny

płowej,

- róża daszkowa > róża o spadzistym kształcie,

- ruja > okres godowy,

- rujka > głos wydawany przez byka łośia podczas pokrywania klępy,

- rujowisko > zagłębienie w ziemi wykonane przez daniela, w którym

odbywa się krycie łań,

- rusznikarz > rzemieślnik, zajmujący się wyrobem lub naprawą broni palnej,

- ruszyć > wypędzić zwierzynę z ostoi,

- rwać się > zrywanie się ptactwa,

- ryczeć > wydawanie głosu przez jelenie byki podczas rykowiska,

- ryk > głos jelenia byka podczas rykowiska,

- rykoszet > odbicie się kuli lub śrutu od przeszkody, zmieniające kierunek

lotu pocisku,

- rykowisko > okres godowy jeleni,

- rzucać > wydawać potomstwa,

- rzutek > krążek z łupliwego materiału, będący celem przy strzelaniu

sportowym z myśliwskiej broni śrutowej,

- rzutkarz > strzelający sportowo do rzutków,

S - sady > zlatywanie się w jedno miejsce kaczek,

- sadlisty > zwierzyna obrośnięta tłuszczem,

- sadowić umieszczać ptaka łowczego na berle,

- sadzić > szybki bieg zwierzyny,

- sagalasówka > dawna broń myśliwska, z końca XVIII wieku,

- sak > rodzaj sieci do łapania ptaków,

- samopał > kłusownicza broń, działająca samoczynnie po potrąceniu przez

przechodzące zwierzęta,

- samura > locha,

- sarnina > dziczyzna z sarny,

- scypół > owłosiona, bogato ukrwiona skóra porastająca tworzące się

poroże jeleniowatych,

- sekundowanie > naśladowanie przez wyźła innego, który wystawia

zwierzynę,

- selekcjoner > myśliwy posiadający uprawnienia do wykonywania odstrzału

selekcyjnego,

- selekt > sztuka przeznaczona do odstrzału selekcyjnego,

- sęk > wyrostek na łopacie daniela i łosia,

- sfora > rzemień do prowadzenia psów gończych,

> kilka lub kilkanaście psów gończych,

- siać > duży rozrzut broni myśliwskiej,

- siąg > rozpiętość skrzydeł ptaków,

- sidło > kłusownicza pętla do łapania zwierzyny,

- siekaniec > używane zamiast śrutu drobne kawałki ołowiu lub innego metalu,

- sierść > uwłosienie zwierzyny,

> określenie zwierzyny płowej i dzików przy układaniu pokotu,

- sietnik > mający pieczę nad sieciami w dawnej służbie łowieckiej,

- siodło > biała plama po obu stronach grzbietu muflona,

- siuta > koza,

- skałka > w broni skałkowej, krzemień do krzesania iskiei,
- skałkówka > dawna broń myśliwska, odpalana iskrą ze skałki,
- skarmiać > zużycie karmy do karmienia zwierzyny,
- skład > postawa strzelecka myśliwego,
- składać się > podniesienie broni do dołka strzeleckiego,
- składność broni > dopasowanie broni do myśliwego,
- skłuć > dobić kordelasem postrzałka,
- skłusować > pozyskać nielegalnie zwierzynę,
- skoki > nogi zająca,
 - > część nóg ptaka,
- skolenie > głos lisa,
- skroc > kłus łosia, polegający na równoczesnym posuwaniu
 - obu lewych badyli, a następnie obu prawych,
- skrom > tłuszcz zająca i królika,
- skromny > tłusty,
- skrzekot > nieplodny mieszaniec cietrzewia i głuszca,

- skrzydła > flanki - ustawiane pod kątem prostym do linii myśliwych,

krańcowe stanowiska,

- słuchy > uszy dzika, zająca i królika,

- słupek > siad na tylnych skokach zająca lub królika,

- smuż > skóra zająca i królika,

- smycz > rzemień lub linka do prowadzenia psa przy nodze,

- sokolarnia > miejsce hodowli ptaków łowczych,

- sokolnictwo > układanie i polowanie z ptakami łowczymi,

- sokolnik > polujący z ptakami łowczymi lub je układający,

- solnik > lizawka,

- spadły > słaby wychudzony zwierz,

- spałowanie > zdzieranie zębami przez jelenie, łosie i daniele, kory z drzew,

- spłonka > część naboju myśliwskiego, służąca do zapalenia prochu,

- spudłować > nie trafić do zwierzyny,

- spust > język spustowy broni myśliwskiej,

- spuścić > zwolnić psa z otoku lub smyczy,

> zestrzelić lecącego ptaka,

- stanowić > zatrzymanie przez psy gonionego zwierza, dające możliwość

dojścia i oddania strzału myśliwemu,

- stanowisko > miejsce gdzie myśliwy oczekuje na zwierza,

- starka > samica ptaka wodząca młode,

- staśmienie wieńca > silnie spłaszczone tyki poroża jelenia,

- stawka > noga lisa i borsuka,

- stękanie > głos byka jelenia i łosia, przypominający stękanie,

- stopa > określenie powierzchni ziemi podczas polowania,

- stopka > zakończenie kolby broni myśliwskiej,

- stożek przejściowy > zwężanie się przewodu lufy za komorą nabożową,

- stójka > zatrzymanie się psa legawego, w charakterystycznej pozie,

przed zwietrzoną zwierzyną,

- strąbić > zwołać myśliwych za pomocą trąbki,

- stroik > wabik na ptaki,

- strugi > przednie siekacze zająca i królika,

- strychulec > krótko obcięty ogon wyżła niemieckiego,
- strzałowe > opłata za pozyskaną zwierzynę,
- strzelba > śrutowa broń myśliwska,
- strzelony > zwierz trafiony śmiertelnie,
- strzyc > obgryzać rośliny,
 - > nadstawiać uszu,
- strzyże > wąsy zająca,
- suka > samica psa, lisa, jenota lub borsuka,
- suknia > sierść zwierzyny płowej i dzika,
- sygnałówka > myśliwska, metalowa trąbka do grania sygnałów myśliwskich,
- syk > jeden z głosów cietrzewia, wydawany podczas toków,
- sylwetka > obrys zwierza,
- szabas > przerwa w tokach cietrzewia podczas wschodu słońca,
- szable > dolne kły dzika,
- szarak > zając,
- szarawary > długie włosy obrastające uda ssaków drapieżnych,

- szarża > atak dzika,
- szczecina, szczeć > włosy na ciele dzików,
- szczek > głos wydawany przez psy, lisy i sarny,
- szczenna > ciężarna suka,
- szczerbinka > część przyrządów celowniczych otwartych na lufie broni

myśliwskiej,

- szczotki > igły - piórka u nóg koguta głuszca w okresie godowym,
- szczuć > gonić zwierzynę chartami,
- szczwacz > układacz chartów i ogarów,
- szczwać > polować z chartami,
- szczwany > zwierz doświadczony, chytry,
- szcypce > dawniej kleszcze do łapania borsuków żywcem,
- szesnastak > jeleni byk o ośmiu odnogach na tykach,
- szesnastka > broń śrutowa, kaliber 16,
- szlak > droga, którą często ciągnie zwierzyna,
- szlakować > tropić zwierzynę,

- szlifowanie > czyhitanie, głucha pieśń - ostatnia zwrotka pieśni głuszca,
- sznur > trop wilka lub lisa,
- sznury > fladry,
- szpicak > samiec zwierzyny płowej w pierwszym porożu w kształcie szpiców,
- szpile > raciczki,
- szpilki > igły,
- szpony > palce ptaków drapieżnych, uzbrojone w pazury,
- sztucer > myśliwska broń kulowa,
- sztuka > pojedynczy zwierz,
- szyć > strzelać wiele razy,
- szdłarz > samiec jeleniowatych o porożu bez odnóg,
- szydło > ostre zakończenie tyk jelenia byka i kozła,
 - > tyka jeleniowatych pozbawiona odnóg,
- szyjka > najwęższa część łoża, służąca za uchwyt broni,
- szyna > połączenie luf broni myśliwskiej śrutowej lub kombinowanej,
- ściągać > wolne dochodzenie psa do zwietrzanej zwierzyny,

- > zrywać strzeloną zwierzynę,
- ścinka > sierść zwierza obcięta kulą w miejscu trafienia,
- ślad > dawniej trop,
 - > znak pozostawiony przez zwierzynę, poza tropem,
- śladować > tropić,
- ślepia > oczy drapieźników,
- ślimy > rogi muflona,
- śrut > ołowiane kulki, stanowiące pocisk naboju śrutowego,
- śrutówka > myśliwska broń śrutowa,
- świeca > pionowy lot śmiertelnie postrzelonego ptaka,
 - > rakietą - skok zwierzyny płowej, rażonej strzałem na komorę,
- świece > oczy zwierzyny płowej,
- świst > głos wydawany przez wydry w okresie godowym,
 - > ostrzegawczy głos wydawany przez muflony, kozice i tchórze,
 - > odgłos skrzydeł przecinających powietrze,
- świstanie > głos wydawany przez słonkę w czasie ciągu,

T- tabakiera > zakończenie ryja dzika,

- tabun > duże stado dzikich gęsi lub kaczek,
- talerz > lustro, chusteczka, serwetka - biała plama na zadzie jeleniowatych,
- tarzać się > kąpać się w piasku, dotyczy jeleni i dzików,
- tarzawisko > suche, piaszczyste miejsce, w którym tarzają się jelenie i dziki,
- tchórek > fretka,
- teriery > grupa psów myśliwskich, używana do polowań jako dzikarze,

płochacze i norowce,
- toki > gra godowa ptaków,
- tokowik > ptak, który pierwszy odzywa się na tokowisku,
- tokowisko > sadowisko - teren na którym ptaki odbywają gody,
- ton główny > korkowanie - trzecia zwrotka pieśni głuszca,
- trafić > ubić zwierzynę celnym strzałem,
- trąbka brzożowa > wabik na łosia,
- trelowanie > druga zwrotka pieśni głuszca,
- tresura > układanie psa myśliwskiego,

- trofeum > spreparowane części zwierzyny łownej,
- trojak > trójlufka,
- troki > pętle, rzemienne lub sznurowe, do noszenia ubitego ptactwa,
- trop > odciski stóp zwierząt na śniegu lub na ziemi,
- tropienie > śledzenie zwierzyny po tropach,
 - > dochodzenie postrzelonej zwierzyny,
- trop sfarbowany > trop farbującej zwierzyny,
- trop wejściowy > trop prowadzący do tropionego miotu,
- trop wyjściowy > trop prowadzący na zewnątrz tropionego miotu,
- trójlufka > trzylufowa broń myśliwska,
- tryplet > trzy celne strzały jednego myśliwego do różnych celów,
- trzebieenie > usuwanie jąder ubitej zwierzynie,
- trzeszcze > bałuchy, blaski - oczy zająca,
- trzewik > skórzana, czasem gumowa nakładka na kolbę, służąca do
 - przedłużenia kolby lub amortyzowania odrzutu,
- trzymać > osaczenie zwierzyny przez psy myśliwskie,

- tumak > kuna leśna,
- turzyca > sierść zająca i królika,
 - > nazwa zająca i królików,
- tusza > ciało ubitej zwierzyny grubej,
- tuszka > ciało ubitej zwierzyny drobnej,
- tyka > główna część poroża jeleniowatych,

U- ubić > ustrzelić zwierzynę,

- ubranie > ubarwienie ptaków,
- uciąć > nagle przerwać pieśń tokową,
- udziec > udo zwierzyny grubej,
- ukrócić > przyzwycząić ptaka łowczego do ludzi, psów i koni,
- unosić > przyzwycząić ptaka łowczego do przebywania na ręce sokolnika,
- uperlenie > wyrostki kostne pokrywające tyki kozła i jelenia byka,
- upolować > zdobyć zwierzynę w czasie polowania,
- uroczysko > odludne miejsce w knieji,
 - > część łowiska,

- usmoł > dzik o sukni oblepionej żywicą,
- ustrzelić > ubić zwierzynę,
- uszy > czuby z piór wyrastające z tyłu głowy samca bataliona,
- uwabić > nauczyć ptaka łowczego powracania na rękawicę,

W- wab > wabienie - naśladowanie przez myśliwego głosów zwierząt

lub ptaków, mające na celu zbliżenie się lub sprowokowanie

do odezwania się,

- wabidło > przyrząd do wabienia ptaka łowczego,
- wabik > przyrząd do wabienia zwierzyny łownej,
- wachlarz > ogon koguta głuszca,
- wadera > wilczyca - samica wilka,
- waga > stała ścieżka zwierzyny,
- walić > iść na myśliwego,
- warchlak > dzik w pierwszym roku życia,
- warczenie > odgłosy wydawane przez rysia w okresie godów,

- warowanie > pozycja psa, leżenie,
- wataha > stado wilków lub dzików,
- wąsacz > stary kogut dropia,
- wąsy > długie pióra przy dziobie koguta dropia,
- węglarz > lis o ciemnym ubarwieniu pyska i stawek,
- wiara myśliwska > grupa myśliwych,
- wiatr > węch psa myśliwskiego,
 - > zapach zwierzyny,
- widlica > rozwidlenie odnogi lub tyki u jeleniowatych,
- widłak > jeleni byk lub kozioł mający na tyce dwie odnogi,
- widłówka > młoda kuropatwa po utracie środkowych sterówek,
- wiecha > polano,
- wiecheć > pędzel,
- wieczny ósmak > jeleni byk, który z roku na rok powtarza poroże
 - w formie ósmaka,
- wielotykwiec > jeleni byk lub rogacz o porożu składającym się

z więcej niż dwóch tyk,

- wieniec > poroże jelenia byka,
- wieniec koronny > wieniec zakończony koronami,
- wieniec jednostronnie koronny > wieniec z koroną na jednej tyce,
- wietrznik > nos zwierząt drapieżnych i psa,
- wietrzyć > badać otoczenie za pomocą węchu,
- wilczek > młody wilk,
- wilczura > futro z wilczych skór,
- wilczyca > wadera - samica wilka,
- wilczy chód > sposób poruszania się watahy wilków, polegający na stawianiu

łap dokładnie w trop pierwszego wilka,

- wilczy dół > stosowana dawniej pułapka na zwierzynę, głównie wilki,
- wiosła > nogi ptaków wodnych,
- wizurka > przecinka w lesie, umożliwiająca obserwację lub oddanie strzału,
- wlot > miejsce trafienia zwierzyny,
- włóczka > wleczenie zabitego zwierzęcia w celu stworzenia tropu,

do szkolenia psa lub zwabienia drapieżników,

- włóczenie > znoszenie przez borsuka ściółki do wyścielenia nory,
- wnyk > pętla do łapania zwierzyny przez kłusowników,
- wodzić > prowadzić młode,
- wtok > wgłębienie w łusce naboju kulowego,
- wybębnić > wypłoszyć zwierzę z dziupli przez stukanie w pień drzewa,
- wybijak > przyrząd do wybijania spłonki z łuski pocisku śrutowego,
- wyciąg > urządzenie do wyciągania łuski z komory naboջowej,
- wycie > głos wilka,
- wyciec > ucieczka po ziemi ptaków łownych,
- wycieranie poroża > ścieranie scypułu przez jeleniowate,
- wycinek > trzyletni dzik, samiec,
- wyciskać > wygonić zwierzynę z kryjówijk,
- wykot > rodzenie młodych u sarny, muflona, kozicy, zająca i królika,
- wylot > otwór przewodu lufy,

> miejsce wyjścia kuli z tuszy strzelonej zwierzyny,

> otwór nory lisa lub borsuka,

- wypalić > wystrzelić,

- wyprzedzenie > mierzenie z broni przed cel,

- wyrzutnik > eżektor,

- wystawić > wskazywać zwierzynę przez psa lub innego myśliwego,

- wyżły > grupa psów myśliwskich,

- wżery > rak - wgłębienia w lufie powstałe wskutek działania rdzy,

Z- zabawca > pies gończy, który nie mogąc odnaleźć tropu, szuka i głosi

w jednym miejscu,

- zabiegać > podbiegać na spotkanie z będącym w ruchu zwierzem,

- zachodzić > udawać się na stanowisko,

- zaciąg > opóźniony wystrzał, spowodowany nie właściwym spalaniem

się prochu,

- zacinać się > nagłe zastygnięcie wyżła w czasie okładania pola,

> niesprawność broni,

- zajady > kęsy,

- zajęczyca > samica zająca,
- zakład > miot,
- zalegać > zatrzymanie się zwierzyny na wypoczynek,
- zapady > wieczorne przyloty kogutów głuszca na tokowisko,
- zarzynanie > zabijanie przez wilka zdobyczy,
- zasadzanie głuszca > umiejscowienie zapadającego wieczorem głuszca,
- zasiadka > oczekiwanie w ukryciu na zwierzynę,
- zasięg > granica skutecznego strzału,
- zaśnieżyć się > zagrzebywanie się w śniegu kuropatw i cietrzewi, podczas

dużych mrozów,

- zatrop > miejsce w pobliżu tropu wejściowego do miotu,
- zaznaczenie strzału > reakcja ruchowa zwierzyny w zależności

od miejsca trafienia,

- zbarczyć > postrzelić praka w skrzydło,
- zdołować > strzelić poniżej celu,
- zestrzał > miejsce w którym znajdował się zwierz w chwili strzału,

- zew > ryk jelenia podczas rykowiska,
 - > wycie wilków,
- zgasić > ubić zwierza będącego w ruchu celnym strzałem,
- zgórować > trafić powyżej celu,
- zgrać > ustawić do oka przyrządy celownicze,
- zgraja > wataha - stado wilków,
- zgryzać > obgryzać pędy drzew,
- zgrzebła > cieki,
- zierniki > oczy ptaków,
- zimować > przebywać w zimie w danym łowisku,
- zimowisko > miejsce spędzania zimy ptaków wędrownych,
- zlatywanie > sfruwanie koguta głuszca do kur na ziemię,
- zloty > gromadzenie się ptaków w jednym miejscu,
- złaja > łaja - kilka sfor ogarów,
 - większa liczba dzikarzy,
- złamać się > o ptaku trafionym czystym strzałem,

- złożyć się > przyjąć właściwą postawę strzelecką,
- zostać w ogniu > o zwierzynie, padać na miejscu po celnym strzale,
- zrulować > o zającu, zostać w ogniu,
- zrzucać > pozbycie się poroża przez jeleniowate,
- zrzut > tyka poroża zrzucana przez samce jeleniowatych,
- zwierzyna czarna > dziki,
- zwierzyna drobna > lisy, zające, króliki, borsuki, jenoty, kuny, wydry,
piżmaki, tchórze, wiewiórki i ptaki łowne poza dropiem,
- zwierzyna gruba > łosie, jelenie, daniele, sarny, rysie, wilki, dziki i dropie,
- zwierzyna płowa > łosie, jelenie, sarny i daniele,
- żer > pokarm zdobywany przez zwierzynę w łowisku,
- żeremie > gniazdo bobrów,
- żerować > zdobywać pokarm,
- żerowisko > miejsce żerowania zwierzyny,
- żmijka > lis o czarnym włosiu na podbrzuszu,
- żmurek > lis o kasztanowym futrze,

